

KHUYẾN NGHỊ CHUNG SỐ 14

HỦ TỤC CẮT BỎ ÂM VẬT CỦA PHỤ NỮ**

Ủy ban về Xóa bỏ phân biệt đối xử với phụ nữ.

Lo ngại về tình trạng tiếp diễn tục cắt âm vật của phụ nữ và những tập quán truyền thống khác làm tổn hại đến sức khỏe của phụ nữ.

Hài lòng ghi nhận rằng các chính phủ tại những quốc gia mà các tập quán này còn tồn tại, các tổ chức phụ nữ cấp quốc gia, các tổ chức phi chính phủ, các cơ quan chuyên môn như Tổ chức Y tế thế giới, Quỹ nhi đồng Liên hợp quốc, cũng như Ủy ban Nhân quyền Liên hợp quốc, Tiểu ban về ngăn chặn sự phân biệt đối xử và bảo vệ người thiểu số vẫn quan tâm đến vấn đề này và đã thừa nhận rằng những tập quán truyền thống như tục cắt âm vật của phụ nữ làm tổn hại nghiêm trọng đến sức khỏe và gây ra nhiều hậu quả nặng nề khác cho phụ nữ và trẻ em gái.

Lưu ý đặc biệt đến nghiên cứu của Báo cáo viên đặc biệt về các tập tục truyền thống tác động đến sức khỏe của phụ nữ và trẻ em, cũng như nghiên cứu của Nhóm công tác đặc biệt về các tập tục truyền thống.

Nhận thấy rằng bản thân phụ nữ có vai trò quan trọng trong việc nhận biết và chống lại những tập quán gây tổn hại đến sức khỏe và hạnh phúc của phụ nữ và trẻ em.

Khẳng định rằng những hành động đó của phụ nữ và của tất cả các tổ chức có liên quan cần nhận được sự hỗ trợ và khuyến khích từ các chính phủ.

Lưu ý với quan ngại rằng vẫn còn tồn tại những áp lực về văn hoá, truyền thống và kinh tế khiến cho những hủ tục, như tục cắt âm vật của phụ nữ vẫn còn được duy trì dai dẳng.

Khuyến nghị với các quốc gia thành viên Công ước rằng:

(a) Các quốc gia thành viên Công ước phải áp dụng những biện pháp thích hợp và hiệu quả nhằm mục đích bài trừ tận gốc tục cắt âm vật của phụ nữ. Các biện pháp đó gồm:

Phổ biến những thông kê cơ bản về các hủ tục này do các trường đại học, các hiệp hội y tế và chăm sóc sức khỏe, các tổ chức của phụ nữ ở cấp quốc gia hoặc các tổ chức khác thu thập;

---

* Phiên họp thứ 9 (1990)

Hỗ trợ các tổ chức phụ nữ ở trung ương và địa phương trong việc xoá bỏ tục cắt âm vật của nữ giới và các hủ tục khác có hại đến sức khoẻ của phụ nữ;

Khuyến khích các chính trị gia, các chuyên gia, những người đứng đầu các tổ chức tôn giáo và những người lãnh đạo cộng đồng ở tất cả các cấp bao gồm cả giới truyền thông và nghệ thuật cùng hợp tác nhằm tác động thay đổi thái độ đối với tục cắt âm vật của nữ giới;

Tổ chức các chương trình giáo dục và đào tạo, các hội thảo chuyên đề thích hợp dựa trên những kết quả nghiên cứu về các vấn đề phát sinh từ tục cắt âm vật của nữ giới;

(b) Các quốc gia thành viên phải đưa vào các chính sách y tế quốc gia những chiến lược thích hợp nhằm bài trừ tận gốc tục cắt âm vật của nữ giới trong công tác chăm sóc sức khoẻ cộng đồng. Những chiến lược đó có thể bao gồm trách nhiệm đặc biệt của các nhân viên y tế, kể cả những người đỡ đẻ truyền thống, trong việc giải thích tác hại của tục cắt âm vật nữ giới;

(c) Các quốc gia thành viên cần kêu gọi sự hỗ trợ, thông tin và tư vấn từ các tổ chức thích hợp trong hệ thống Liên hợp quốc, ủng hộ và tài trợ những nỗ lực đang được triển khai nhằm xoá bỏ những hủ tục này;

(d) Theo các Điều 10 và 12 Công ước, các quốc gia thành viên phải đưa vào báo cáo trình lên Ủy ban những thông tin về các biện pháp áp dụng để xoá bỏ tục cắt âm vật nữ giới.

